

Konflikter og krig ved årets begynnelse

I løpet av januar, februar og begynnelsen av mars har kriger og konflikter fortsatt og blitt intensivert. Igjen ser vi at fortellingen om en kapitalisme uten krig og konflikt er et rent eventyr, og at det er løgn at vi går mot en fredeligere verden.

Biden har gjennomført sin første krigshandling med et bombeangrep i Syria. Vi har skrevet om dette allerede, og at dette viser at uansett hvilken president USA har, så er imperialismen den samme. Nå er det ti år siden krigen mot Syria begynte, og den dag i dag står mange utenlandske styrker i landet, og væpna grupper finansiert og utrusta av USA, Frankrike, Russland og andre imperialister driver fortsatt lavintensiv krigføring.

Opposisjonen i Etiopia sier 52.000 er drept i Tigray-provinsen, hvor den føderale staten har i flere måneder har ført krig mot de lokale myndighetene og Tigray-partiet TPLF. Fra mange kilder varsles det om brutale massakre, og media nektes tilgang til regionen slik at regjeringen kan skjule sine ugjerninger. Norge ga Etiopias statsminister Nobels fredspris i 2019, og dette er altså hvordan imperialismens fredsprisvinnere opptrer. TFM har skrevet flere saker om krigen i Etiopia og Norges skitne rolle.

I Sahel-beltet i Nord- og Vest-Afrika er mange soldater drept i landene Mali, Niger og Tunisia, av forskjellige motstandsbevegelser. De fransklede FN-styrkene kan slett ikke hindre at motstanden mot korrupte myndigheter og imperialistisk intervensjon fortsetter.

Krigshandlinger, kamp, konflikt og folkelige protester fortsetter også i Kamerun, Chad, Nigeria, Sentralafrikanske

republikken, Kongo, Etiopia, Ghana, Mozambique, Somalia, Sudan, Vest-Sahara, Brasil, Colombia, Mexico, Peru, Afghanistan, India, Kashmir, Pakistan, Filippinene, Thailand, Ukraina, Irak, Palestina, Syria, Tyrkia, Jemen, Hong Kong, Hviterusland, Libanon og så videre.

Til sist kan vi legge til at i Europa har regjeringskrisen i Italia ført til at teknokraten Giuseppe Conte måtte gå av og at en ny teknokrat, tidligere leder for den europeiske sentralbanken, Mario Draghi skal danne ny regjering. Vi ser at krisen i parlamentarismen kommer til uttrykk i Italia gjennom at såkalte «protestpartier» (Femstjernersbevegelsen og Lega Nord) dominerer nasjonalforsamlingen, men lar gamle byråkrater og teknokrater dominere regjeringen. I Spania har massene reist seg til opprør og gatekamper etter dommen mot Pablo Hasél, som vi har omtalt tidligere.

Kort oppsummert har begynnelsen av 2021 bekreftet noen viktige kjennsgjerninger: For det første marsjerer vi ikke mot en fredelig imperialisme, men mot et militarisert samfunn. For det andre er krisa og kampene uttrykk for den allmenne krisa i imperialismen, og for den ujevne utviklinga av den revolusjonære situasjonen i verden. Dette bekrefter tesen om at vi lever verdensrevolusjonens strategiske offensiv, en periode av 50-100 år hvor imperialismen vil feies vekk fra jordas overflate.

Referanser

[U.S. Airstrikes in Syria Target Iran-Backed Militias That Rocketed American Troops in Iraq](#)

[Massakre i Etiopia: «Alt vi kunne se i gatene var døde kropper»](#)

[Over 160 drept i angrep i Niger](#)

[Mali: Around 20 UN peacekeepers injured in major attack on MINUSMA base](#)

Italia i permanent regjeringskrise